

HET BEGIN

Lukas 1:5-25

Ds. A.A. Leenhouts

Kerstpreek 1977, redactionele bewerking
S.B. Leenhouts-van der Kruijt 2020

GETUIGENIS
EN EENHEID

HET BEGIN

‘Er was in de dagen van Herodes, de koning van Judéa, een priester, genaamd Zacharias, behorende tot de afdeling van Abia, en zijn vrouw was uit de dochters van Aäron en haar naam was Elisabeth. En zij waren kinderloos, omdat Elisabeth onvruchtbaar was, en zij waren beiden op hoge leeftijd gekomen.

En het geschiedde, toen hij de priesterdienst voor God verrichtte in de beurt zijner afdeling, dat hij door het lot werd aangewezen, volgens de regel van de priesterdienst, om de tempel des Heren binnen te gaan en het reukoffer te brengen. En de gehele volksgemeente was buiten in gebed op het uur van het reukoffer. En hem verscheen een engel des Heren, staande ter rechterzijde van het reukofferaltaar. En Zacharias ontroerde bij dat gezicht, en vrees beving hem. Maar de engel zei tot hem: Wees niet bevreesd, Zacharias, want uw gebed is verhoord en uw vrouw Elisabeth zal u een zoon baren en gij zult hem de naam Johannes geven. En blijdschap en vreugde zal uw deel zijn en velen zullen zich over zijn geboorte verblijden. Want hij zal groot zijn voor de Here en wijn en sterke drank zal hij niet drinken en met de Heilige Geest zal hij vervuld worden, reeds van de schoot zijner moeder aan, en velen der kinderen Israëls zal hij bekeren tot de Here, hun God. En hij zal voor zijn aangezicht uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om de harten der vaderen te keren tot de kinderen en de ongehoorzamen tot de gezindheid der rechtvaardigen, ten einde voor de Here een weltoegerust volk te bereiden. En Zacharias zei tot de engel: Waaraan zal ik dit weten? Want ik ben een oud man en mijn vrouw is op hoge leeftijd gekomen. En de engel antwoordde en zei tot hem: Ik ben Gabriël, die voor Gods aangezicht sta, en ik ben uitgezonden om tot u te spreken en u deze blijmare te verkondigen. En zie, gij zult zwijgen en niet kunnen spreken, tot de dag toe, dat deze dingen geschieden, omdat gij mijn woorden niet geloofd hebt, die op hun tijd in vervulling zullen gaan.

En het volk stond op Zacharias te wachten en zij verwonderden

zich, dat hij zo lang in de tempel vertoefde. Toen hij dan naar buiten kwam, kon hij niet tot hen spreken en zij begrepen, dat hij in de tempel een gezicht gezien had. En hij wenkte hun toe en bleef stom. En het geschiedde, toen de dagen van zijn dienst vervuld waren, dat hij vertrok naar zijn huis.

Na die dagen werd Elisabeth, zijn vrouw, zwanger, en zij verborg zich vijf maanden.'

(Lukas 1:5-25)

GODS VASTE BESTEK

Het begin van het Nieuwe Testament is niet alleen heel boeiend, maar het is ook uitermate belangrijk.

Want de Eeuwige gaat een begin maken met de vervulling van eeuwenoude beloften die al in het Paradijs gegeven zijn en die nader zijn doorgegeven aan de patriarchen en verder in heel de geschiedenis van het Oude Testament. En hij doet het precies vierhonderd jaar na het spreken van de laatste profeet Maleachi. Vierhonderd jaar – dat is tien maal veertig.

Het is niet alleen fascinerend, maar ook hoogst belangrijk: Hoe begint dit begin?

We lezen in 1 Kronieken 28 hoe David aan het eind van zijn leven aan zijn zoon Salomo de opdracht gaf de tempel te bouwen. Daarbij zei hij: *'Alles staat in een geschrift, ontvangen uit de hand des HEREN, waarin Hij mij onderrichtte aangaande de gehele uitvoering van het ontwerp.'* (vers 19)

Het hele bestek voor de tempelbouw, de priesterdienst, de indelingen van de eredienst en de feestcyclus, heeft David in een geschrift uit de hand van de Here Zelf ontvangen.

Als het om de bouw van de tabernakel of de tempel gaat, dan laat God beslist niets aan het toeval van de menselijke improvisatie over. In Exodus 25:40 en 26:30 zien we al hoe God Mozes als het ware met opgeheven vinger waarschuwt erop toe te zien dat alles wat de tabernakel betreft, gemaakt zal worden naar het voorbeeld dat hem op de berg door God zelf is getoond.

Wanneer later de tabernakel vervangen wordt door de tempel, dan vermeldt David uitdrukkelijk dat hij het hele bestek daarvoor ontvangen heeft in een geschrift uit de hand des Heren. Hoe dat is gegaan weten wij niet. Maar het staat vast dat de tekening daarvoor geen toevallige, menselijke improvisatie is geweest. Evenmin is het ergens ontleend aan het Egyptische of Babylonische heidendom. Het is een eigen ontwerp van de Allerhoogste. In de tempel en de tabernakel lag het evangelie van de verlossing door het bloed der verzoening al geschetst. En het is niet naar de mens. Het kwam ook niet uit het menselijk brein voort. De hele tabernakelbouw en later de tempelbouw – met alles wat daarin en daaromheen moet gebeuren – is het ontwerp van God. Daarin gaf Hij als het ware een voorlopige ‘schets’ van wat Hij zou gaan doen wanneer Zijn Zoon, de Messias, op aarde zou komen, en de heilstijd zou aanbreken.

De lijnen van Gods bestek over tabernakel en tempel mogen ook nog verder worden doorgetrokken naar Openbaring 10. Want als de tempel van Openbaring 11:1 moet verschijnen – dat wil zeggen als op aarde het Koninkrijk Gods moet doorbreken – dan komt er een geschrift uit de hemel. Dan daalt een sterke engel ‘die brult als een leeuw’ neer met een ‘open boekje’. Dan klinken de donderslagen en wordt de Koninklijke heerlijkheid van Vorst Messias openbaar en verrijst – eveneens naar een vast bestek – de tempel van Openbaring 11:1.

Door openbaring van God weten wij nu dat dit ‘bestek’ het ingaan van de volheid der heidenen betekent, en dat in die weg ook het ganse Joodse volk tot bekering komt, en in hun bekering uit Gods hand het koninkrijk van priesters zal ontvangen, om geestelijk leiding te geven aan een wereld op een moment dat die dreigt onder te gaan. Maleachi eindigt zijn profetie met de woorden: ‘...*opdat Ik niet komen en het land treffe met de ban*’.

HOE BEGINT HET BEGIN?

God is de Architect. Daarom is het uiterst belangrijk om bij het begin

van het Nieuwe Testament de vraag te stellen: Hoe begint het Begin? Dit is geen mooi Nederlands, maar toch zeg ik het zo. Hoe begint het Begin? Het woord 'Begin' met een hoofdletter.

Hoe begint God hier nu precies?

Als wij goed lezen, dan zien wij hoe God als het ware alles op alles zet om ons te laten aanvoelen dat alles Zijn 'ontwerp' is. We zien dit al in de keuze van de mensen die Hij gaat gebruiken: Zacharias, Elizabeth – de orde van Abia en de engel Gabriël. De naam van de engel, de namen van de mensen, het moment van het reukofferaltaar – alles moet hier meespreken en getuigen dat dit Begin een uitvoering zal zijn van een 'goddelijk ontwerp'.

Laat ik een voorbeeld mogen gebruiken uit ons dagelijks leven. Als er ergens een groot gebouw wordt neergezet – een kerk, of een bankgebouw of iets dergelijks – dan is er eerst de architect die achter zijn tekentafel gaat zitten om een ontwerp daarvoor te maken. Vervolgens moeten de instanties, die daarover gaan, daar hun goedkeuring aan geven. Daarna zijn de aannemers aan bod die dat bestek gaan uitvoeren.

Stel, dat er door instanties goedkeuring gegeven is voor – bijvoorbeeld – de bouw van een kerk, en de aannemer begint los van de tekening van de architect te improviseren, en hij gaat los van de instanties die bepaald hebben dat er een kerk mag worden gebouwd, op eigen houtje een schuur of een concertzaal neerzetten. Iedereen begrijpt dat dit niet kan. Een aannemer heeft zich te houden aan het ontwerp van de architect.

Hoe begint het Begin van het Nieuwe Testament?

Als daar een 'Jesus-figuur' zou optreden, waarvan geen enkel spoor terug te vinden is in het Oude Testament, en als er een 'Elia' in de persoon van Johannes de Doper zou optreden, zonder dat er enig verband te vinden is het Oude Testament, dan kan er geen andere conclusie zijn dan dat er 'gebouwd' wordt los van de 'tekening' die het Oude Testament van de komende Messias laat zien. Dan zou Jesus een 'dwaal-ster' zijn, een subjectivist, die vanuit zijn eigen hart en op zijn eigen manier 'God' over de aarde liet lopen.

Ik realiseer mij dat dit heel oneerbiedig klinkt. Maar zo is het dan toch?

Jezus kon echter met recht zeggen: *De rol des boeks is met Mijn Naam vervuld.*¹

Het is al een teken op zichzelf dat de eerste lichtstralen van de vervulling precies vierhonderd jaar na het optreden van de profeet Maleachi vallen. Tien maal veertig jaar.

In het Oude Testament was het getal veertig altijd een overgangsgetal naar een nieuwe situatie. Wij zien het bij Elia toen hij – gesterkt door de spijs die hij kreeg van de engel – veertig dagen en nachten liep naar de Horeb, waar hij een openbaring van God ontving.² Ook Mozes was veertig dagen en veertig nachten op de berg bij de verbondssluiting.³ Als laatste noemen wij Jona, die moest aankondigen dat Ninevé na veertig dagen ondersteboven zou worden gekeerd.⁴ Overal in het Oude Testament vinden we het getal veertig in relatie tot de overgang naar iets nieuws.

Gerekend vanaf de mensheidsgeschiedenis is vierduizend jaar (dat is veertig eeuwen) van tevoren het Godslam aangekondigd. En precies vierhonderd jaar na Maleachi komt de engel Gabriël de geboorte van de voorloper van de Messias aanzeggen.

Hoe is het Begin?

Hier wordt genoemd: Zacharias, wiens naam betekent: *God gedenkt*. God gedenkt Zijn verbond. En zijn vrouw heet Elisabeth. Haar naam betekent: *God is mijn eed*.

Zo heeft God het bepaald. God zet alles op alles om te laten zien: Ik ga nu Mijn verbond gedenken en Ik ga vervullen wat Ik als ‘tekening’ Mozes en David en alle profeten in handen gegeven heb. Die oude beloften ga Ik vervullen. Ik ga waar maken wat Ik beloofd heb.

Het hele beloftepatroon gaat nu werkelijkheid worden. Daarvoor kiest Hij alvast een paar mensen uit, zoals Zacharias, die van zijn

1 Naar Psalm 40:9

2 1 Koningen 19:8

3 Exodus 24:18

4 Jona 3:4

gelovige ouders niet toevallig – maar door de Heilige Geest – die naam gekregen heeft: *God gedenkt Zijn verbond*, en Elisabeth: *God is mijn eed*. En wanneer de voorloper van de Messias geboren wordt – die door Jezus genoemd wordt ‘de Elia die komen zou’⁵ – dan moet zijn naam zijn: Johannes, *God is genadig*.

De engel die gestuurd wordt om de geboorte van Johannes aan te kondigen, is ook niet zomaar een engel, maar Gabriël, die voor God staat. Hij staat als een ‘knecht’ voor de koning – gereed om diens bevelen in ontvangst te nemen en uit te voeren. Zijn naam betekent: *Sterkte Gods*.

Zo kiest God het uit. Zo wil Hij beginnen.

HET REUKOFFERALTAAR

De plek waar de engel moet neerdalen is ook niet willekeurig. Hij verschijnt aan de rechterzijde van het reukofferaltaar. Bij het reukofferaltaar vinden alle gebeden van alle gelovigen van alle eeuwen hun concentratiepunt. Het stelt de gebeden voor die met wierookgolven opkringelen naar God. Het reukofferaltaar is het beeld van het gebed van gans de gemeente – van alle heiligen en alle gelovigen. Daar klinken gebeden als: ‘*Och, dat Gij de hemel scheurde, dat Gij nederdaalde...*’⁶ Dat U o God, de heilstijd op aarde zou geven, het Paradijs zou herstellen en de vrede op aarde zult brengen.

Dat de engel komt te staan aan de rechterzijde van het reukofferaltaar is evenmin toevallig, ook dat is in de hemel zo bepaald. Want de rechterzijde is niet alleen de ereplaats, maar het is ook de plaats van de uitvoering. Bij God is zowel de wetgevende macht als de uitvoerende macht. De wetgevende macht houdt in: Zo zal het bestek zijn van de tabernakel en de tempel. Zo zal de uitbeelding van de Messiaanse heilstijd met al zijn feesten zijn. En alle gebeden van de gelovigen zullen zijn een pleiten op Mijn beloften en op de heerlijkheid van Mijn Naam IK BEN DIE IK BEN.

5 Matthéüs 11:15

6 Jesaja 64:1

Al die gebeden mogen gebundeld worden door de priester die dienst doet. In dit geval is de dienstdoende priester naar de dagorde van Abia.

De priesters waren door David in vierentwintig groepen verdeeld, naar het geschrift dat hij daarvoor van God ontvangen had.⁷ Abia was de achtste groepering. Alle gebeden en al het gezamenlijk pleiten op de waarachtigheid Gods dat Hij is die Hij is om Zijn beloften te vervullen, worden door de priester geconcentreerd bij het reukofferaltaar en aan de rechterzijde daarvan komt bij wijze van spreken de ‘uitvoerende macht’ uit de hemel neer: Sterkte Gods.

Het reukofferaltaar is een deel van het plan, of het ‘ontwerp’ van God. Bij de rechterzijde begint de uitvoering. Dat Jezus is opgenomen aan de rechterzijde van God, betekent dat Hij de uitvoerende macht gekregen heeft van de wil van God; van de ‘tekening’ die God van Zijn eeuwige plannen gaf.

De Vader heeft Hem alles in handen gegeven als de grote ‘Uitvoerder’. Hij heeft de beschikking gekregen over Gabriël, ‘Sterkte Gods’, en over alle andere engelen.

Hoe begint dit Begin? Hoe begint God?

Dan zeg ik: O, God, hoe heerlijk is Uw Naam en Uw werk – ook in dit opzicht.

Als God vervulling gaat geven, hoe secuur gaat het dan toe!

Het tijdstip – vierhonderd jaar na de laatste profeet;

ter ure van het reukofferaltaar;

de mededeling aan Zacharias: *‘Uw gebed is verhoord’* – als representatief gebed voor de hele gemeente van alle tijden;

Gabriël die ter rechterzijde van het reukofferaltaar verschijnt, en de uitvoerende macht van God vertegenwoordigt.

Wie wordt daar niet stil van?

In 1948 heb ik ook iets meegemaakt van het komen van die ‘uitvoerende macht’ tijdens het gebed van Bijbelgetrouwe christenen, die uit de hele wereld waren samengekomen. Opnieuw moest er

⁷ 1 Kronieken 24 en 1 Kronieken 28:19

een nader begin gemaakt worden. Nu van de volheid der heidenen en de volheid van Israël. En dan komt er iets uit de hemel waar je bij staat te duizelen. Maar als je erover gaat nadenken dan zie je hoe alles nog beter klopt dan welke wiskundige som ook. Het is precies, onontwikkbaar en secuur.

Wij hebben te maken met een levende God, die niet zomaar een krabbeltje geeft en het weer uitveegt. Een schetsje van tabernakel en tempel dat weer verloren gaat en nergens meer terecht komt.

Neen.

Het Oude Testament bestaat niet uit losse velletjes papier die uit elkaar wapperen.

Priester Zacharias staat in de tempel en ziet die verschijning aan de rechterzijde van het reukofferaltaar, terwijl hij de handen opheft tot God. Zacharias ontroerde bij dat gezicht en werd bevreesd. Maar de engel zei tot hem: Je gebed is verhoord Zacharias. Ik ben Gabriël, die voor God staat. Je zult een kind krijgen, die velen der kinderen Israëls zal bekeren tot de Here hun God. En dan citeert hij de laatste tekst van Maleachi: *‘... hij zal voor zijn aangezicht uitgaan in de geest en de kracht van Elia, om de harten der vaderen te keren tot de kinderen, en de ongehoorzamen tot de gezindheid der rechtvaardigen, ten einde de Here een weltoegerust volk te bereiden.’*

Zacharias echter, die – samen met zijn vrouw Elisabeth – in de nakoming van de wet en de eisen des Heren onberispelijk was, is op dit moment ongelovig. Hoewel hij die verschijning ziet aan de rechterzijde van het reukofferaltaar zegt hij: *‘Waaraan zal ik dit weten? Want ik ben een oude man en mijn vrouw is op hoge leeftijd gekomen.’*

Met andere woorden: Hoe kan dat nou?

Wij zijn beiden over de tijd. We zijn al ver over de jaren gekomen.

En dan antwoordt Gabriël: *‘Ik ben Gabriël, die voor Gods aangezicht sta, en ik ben uitgezonden om tot u te spreken en u deze blijmare te verkondigen.’* Daarmee wil hij zeggen: Ik kom hier niet op eigen gelegenheid. Ik ben geen deserteur uit de hemelse gewesten die ergens eigenmachtig iets komt vertellen op de aarde. Ik spreek

rechtstreeks namens God, Zacharias. En nu jij twijfelt, zal je stom zijn tot op de dag dat het geschied is en deze dingen hun vervulling krijgen.

Als God een teken geeft dan ligt er altijd een boodschap in. Dat geldt ook voor een strafteken. Zacharias wordt hier niet voor zijn ongelof gestraft met bijvoorbeeld een mank been of een blind oog.

EEN 'STRAFTEKEN'

Volgens de deskundigen zitten er in onze hersenen wel honderd miljard neuronen. En deze zenuwcellen communiceren met elkaar door het uitwisselen van elektrische signalen, zodat je bijvoorbeeld je gedachten kunt vertolken. Op een wonderlijke manier bereiken die gedachten langs die duizenden 'draadjes' je tong en ben je in staat om te spreken en te articuleren. Vervolgens kan een ander via zijn oor horen wat wij zeggen. Het zijn grote wonderen van de schepping, waar wij met ons verstand niet bij kunnen.

Zacharias, die hier door zijn ongelof eigenlijk de 'draden' tussen de gebeden en de goddelijke verhoring 'doorsnijdt', moet ondervinden hoe God plotseling de draden van zijn hersenen naar zijn tong doorsnijdt. Maar dit is niet het wezenlijke van dit teken. Hoewel het een groot wonder is dat God dit op slag doet, en als het kind besneden is en de naam Johannes gekregen heeft, ook weer ineens zijn tong kan losmaken. Op dat moment kon Zacharias weer spreken.

Toch zit er in dit strafteken van Zacharias veel meer. En dat heeft te maken met het 'bestek' van God. De priester legde bij het reukofferaltaar de gebeden van de ganse gemeente voor aan God. Het reukofferaltaar moest met het vuur van het brandofferaltaar ontstoken worden. Op het brandofferaltaar vloei de het bloed der verzoening. De gebeden van de gemeente konden God bereiken – op de basis van het bloed der verzoening. Als die gebeden niets anders inhielden dan een pleiten op Gods eigen beloften, dan werden die verhoord. Op dat moment mag de priester terugkeren en de handen uitbreiden over de ganse menigte in de voorhof en de Aäronitische zegen van Numeri 6 over hen uitspreken:

‘De Here zegene u en Hij behoede u’ – dat is de Vader in Zijn voorzienigheid – ‘de Here doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig’ – dat is het licht van de genade van de Zoon – ‘de Here verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede’.

Dan heft God als het ware Zijn gelaat omhoog, zodat wij Hem in het gezicht kunnen kijken en Hij Zich laat kennen. Er is geen grotere vrede denkbaar dan dat God Zijn aangezicht over je verheft. Gods vriendelijk aangezicht, heeft vrolijkheid en licht voor alle oprechte harten.

Voor het uitspreken van deze zegen legt God Zacharias – na zijn ongeloof over de verhoring van zijn gebeden – het zwijgen op. Hij mag zo niet teruggaan naar de menigte om de zegen van Aäron over hen uit te spreken. Die zegen was niet zomaar een felicitatie of een vrome wens. Maar het was een hemelse, goddelijke volmacht. In Numeri 6:27 zegt God het er extra bij. Als de priester dit doet, *‘zal Ik Mijn volk zegenen’*. De priester zegende met volmacht. Dan daalde de kracht, de zegen, het licht en de vrede over de gemeente neer.

Als God een strafteken geeft, dan ligt daar ook een boodschap in.

Als God in Egypte het water van de Nijl verandert in bloed, dan laat Hij daarmee zien dat Hij die afgoderij van de Nijl – alsof dat een god zou zijn die leven geeft – afstraft, en het ‘levengevende water’ verandert in bloed – de ‘dood’.

Als de kikkers worden voorgesteld als de oorspronkelijke krachten van de schepping, dan laat God de kikkers tegen de benen van de Farao opspringen.

Als de zon aanbeden wordt als een god, verduistert God de zon.

God spreekt door die tekenen dat dit afgoderij is, en Hij leidt Zijn volk daaruit weg naar Zijn Koninkrijk.

Een ‘strafteken’ van God heeft een geestelijke inhoud. Het is niet zomaar een ‘mep’ of een ‘opstopper’, maar dan ligt daar een les in.

Wat hier gebeurt met Zacharias, zet zich later voort als het Joodse volk de Messias verwerpt en niet ‘horen’ wil. God heeft vele malen tot de vaders gesproken en het laatst heeft Hij gesproken door de Zoon.⁸

8 Hebreëen 1:1

Op dat moment kan het Joodse volk niet naderen tot het koninkrijk van priesters en tot de zegen die in uitzicht is gesteld aan Abraham: *'In u zullen alle geslachten der aarde gezegend worden.'*

Dan kan het Joodse volk niet – als koninkrijk van priesters – de handen opheffen en de Aäronitische zegen uitspreken: *'De Here zegene u en Hij behoede u. De Here doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig. De Here verheffe Zijn aangezicht over u en geve u vrede.'* Maar dan verlaat Jezus de tempel.

Juist de tempel!

En dan zegt Hij: *'Zie, uw huis wordt aan u overgelaten. Want Ik zeg u, gij zult Mij van nu aan niet meer zien, totdat gij zegt: Gezegend Hij, die komt in de naam des Heren!'*

Dan kan het Joodse volk niet meer priesterlijk en met Gods volmacht 'spreken', en komen er oorlogen en rampen over de wereld.

Onmiddellijk nadat Jezus deze woorden had gesproken, verliet Hij de tempel en lezen we hoe Hij in Matthéüs 24 die ontzaglijke rampen voorzegt. Alleen...er is een 'totdat'. Er is een grens aan het 'strafteken'.

Ook het strafteken van Zacharias had een grens. De engel Gabriël is niet gekomen om hem aan te kondigen dat hij voor altijd 'stom' zou blijven. Zacharias moest wel een 'lesje' krijgen. Hij had het kunnen weten dat God – in Zijn straffen en genade – altijd over een wonderpad gaat. Als priester moest hij dat het volk leren.

Als God naar Abraham komt om Zijn belofte waar te maken dat zijn zaad zo talrijk zal zijn als de sterren aan de hemel en als het zand aan de oever der zee, dan lacht Abraham en zegt hij bij zichzelf: *'Zal dan aan een honderdjarige een kind geboren worden en zal Sara, een negentigjarige baren?'* Maar het kind wordt geboren en hij moet het noemen: Isaäk, hetgeen betekent *'men lacht'*.

Zo vinden we overal in het Oude Testament de 'wonderpaden' van God. Ten tijde van de uittocht springt in de woestijn het water uit de steenrots en regent het manna van de hemel. Door de zee wordt een pad gebaad en het volk kan erdoorheen trekken.

Ezechiël moet profeteren tegen de doodsbeenderen in het

knekelveld – dat het huis Israëls symboliseerde – dat zij zullen herleven.⁹

God roept uit de dood het leven tevoorschijn. Als alles – naar de mens gesproken – over de tijd is, dan grijpt God in. Zijn Naam is altijd ‘wonderbaar’.

Zacharias staat bij het reukofferaltaar voor God. En hij ziet het wonder dat aan de rechterzijde daarvan de engel Gabriël staat. Hij ziet hem ... en hij beeft. Maar de engel zegt: *‘Wees niet bevreesd, Zacharias, want uw gebed is verhoord en uw vrouw zal u een zoon baren...’*

Moet hij dan met het argument aankomen: Ik ben over de tijd? Terwijl Simson is geboren uit een vrouw die onvruchtbaar was? En denk aan Hanna en de geboorte van Samuël. Denk aan Isaäk. Denk aan al die geschiedenissen. Jij bent priester! Een priester die niet gelooft dat God de natuur in handen heeft. Waar mensen naar de natuur ‘uitgepraat’ zijn en mensenwegen ten einde gedacht zijn, zal God niet juist daar beginnen? Moet je dat verwerpen, Zacharias? Dan zal je zwijgen en niet meer kunnen spreken. Zó kun je de zegen niet uitspreken. Dit is geen openheid voor God.

Maar er is een grens, een ‘totdat’. Je zult het kind ‘Johannes’ noemen – God is genadig. En die genade van God is absoluut.

Voor dit geweldige ‘Begin’ is Hij niet op de trouwdag van Zacharias en Elisabeth gekomen, om – toen zij nog in de volle kracht van jeugdige huwelijk waren – hun een kind te schenken. God heeft niet gezegd tegen Zacharias: Je bent je hele jeugd al onberispelijk in de wet, en dat ga ik nu belonen. Ik ga bouwen op jouw wetsgetrouwheid en op de kracht van je jonge huwelijk. Ik geef jullie een kind en dat wordt de voorloper van de Messias. Johannes zal zijn naam zijn, want Ik ben genadig.

Neen, zo ging het niet.

Genade betekent dat God trouw is aan Zijn verbond. Maar het betekent ook dat Hij het verbond uitvoert boven ons denken en verwachten en de krachten van de natuur uit. Het betekent dat Hij op aarde dan altijd een ‘afgesneden zaak’ doet.¹⁰

⁹ Ezechiël 37:1-14

¹⁰ Romeinen 8:28

HOE BEGINT HET BEGIN NU?

Er zijn tweeduizend jaar verlopen sinds Jezus op aarde kwam. En in onze tijd is er veel 'doodsheid' opgetreden in het Christendom – te vergelijken met het 'knekelveld' in het visioen van Ezechiël. In 1948 kwamen nog enkelen van alle hoeken van de wereld samen om te bidden dat de antichrist geen bezit zou nemen van de christelijke kerken. Op dat kritieke moment antwoordde de Heer. Ik had de ervaring van een engelverschijning en de Heer sprak: *'Mijn kinderen hebben gebeden en Ik antwoord: Neen, Ik zal de antichrist de eer niet gunnen Mijn volk bijeen te drijven, maar dit doen door de zweepslagen van Mijn Woord.'*

Ik was als een dode toen deze woorden tot mij kwamen.

En nu moeten wij niet menselijk gaan redeneren met vragen als: Hoeveel volgelingen heb je nu helemaal? Wat is er in al die jaren bereikt?

Het gaat niet om de vele volgelingen. Ik weet dat deze dingen hun vervulling zullen gaan vinden. Het Joodse volk zal – ondanks het politieke streven om vrede te bereiken met al het spektakel eromheen – een dieptepunt beleven. Maar in het dieptepunt zal God hun genade bewijzen. Als mensenwegen vastlopen – ook de Joodse wegen – dan zal God Zijn handen uitstrekken over de gelovigen in de heidenwereld en hen vergaderen bij het ene bloed van het Lam. Hij zal hen in het grote nooduur van de geschiedenis maken tot een 'concentratie' van barmhartigheid voor het Joodse volk.

Gods wraak zal barmhartig zijn en Israël zal zijn Messias zien. En met wonderbaarlijke, extatisch verlichte ogen zullen zij zien Wie zij doorstoken hebben, en het uitroepen: *'Geprezen is Hij die komt in de Naam des Heren.'*

En na hun bekering en vervuld met de Heilige Geest, zullen zij in de tijden van verkwikking de handen uitbreiden over de ganse wereld en in de kracht van God kunnen zeggen: *'De Here zegene u en Hij behoede u. De Here doe Zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig. De Here God verheffe Zijn aangezicht over u en geve alle volkeren vrede.'*

Sjaloom!

Zal één ding bij God onmogelijk zijn?

Durft iemand te zeggen: Dat kan nooit?

Die wordt misschien wel met stomheid geslagen.

Het Woord des Heren staat tot in eeuwigheid!

Later zal men moeten zeggen: Hoe begon dat Begin? Hoe begon de volheid der heidenen? Hoe zette het zich voort? En de Joden zullen zien dat het menselijk gesproken volslagen onmogelijk was.

Inderdaad. Het is menselijk gesproken onmogelijk om de gemeente van Christus bijeen te vergaderen met alle theologische inzettingen, kerkrechtboekjes en wat al niet meer. Hoewel hier en daar nog onberispelijk in de leer.

Maar is het echt onmogelijk?

Ik geloof dat Hij, die in de hemel bij Gods eigen ‘reukofferaltaar’ bidt: *‘... opdat zij allen één zijn (...) opdat de wereld gelove dat Gij Mij gezond hebt’*, Zijn gebed verhoord krijgt. Elk gebed van Hem wordt verhoord.¹¹ Hij heeft zelfs de uitvoerende macht van Gods ‘tekening’ in Zijn almachtige en doorboorde handen. Hem is gegeven alle macht in hemel en op aarde.¹²

Hij is de Messias.

Jezus Christus.

ER IS EEN GRENS

Wij hoeven niet te wanhopen. We mogen weten dat ook onze gebeden gebundeld worden – samen met de gebeden van alle heiligen. Leest u de Apocalyps er nog eens opnieuw op na. In Openbaring 8:3-5 lezen wij hoe er een engel met een gouden wierookvat, met daarin de gebeden van alle heiligen, bij het reukofferaltaar staat, en hoe de rook van het reukwerk, met de gebeden der heiligen uit de hand van de engel opsteeg tot God.

De plagen die beschreven worden in Openbaring 8 en 9, worden

11 Johannes 11:42

12 Matthéüs 28:18

onderbroken bij Openbaring 10 en de oprichting van de tempel in Openbaring 11:1. Later komt dan nog de grote afval en daarna verschijnt de eeuwige ‘tent van God’.

Volgens de Apocalyps speelt de wereldgeschiedenis zich af bij het reukofferaltaar, met de plagen als een ‘strafteken’ met een boodschap. Maar ook die plagen hebben een grens. Het loopt uit op Openbaring 10: de onthulling van het plan van God in ‘het open boekje’. Het speelt zich allemaal af rondom het reukofferaltaar.

God heeft een ‘tekening’ gemaakt.

Jezus wijst nog op die ‘tekening’ als Hij de tempel verlaat.

Maar er is een ‘totdat’. Er is een grens aan het strafteken. Zowel voor Israël als voor de kerken.

Paulus waarschuwt in Romeinen 11:21:

‘Wees niet hoogmoedig, maar vrees! Want indien God de natuurlijke takken niet gespaard heeft, Hij zal ook u niet sparen.’

Wij hebben te maken met een levende God, die Zijn Woord in vervulling doet gaan. Hij, die op de troon gezeten is, zegt tegen Johannes in Openbaring 21:5: *‘Schrijf, want deze woorden zijn getrouw en waarachtig.’*

Daarom nogmaals: Hoe begint het Begin?

En hoe begint het bij ons?

Kan Hij op ons gedrag voortborduren tot wij helemaal zalig zijn? Dan is God genadig.

Maar ook als Hij in ons leven eens een ‘strafteken’ moet geven met een boodschap erin, dan is er altijd een grens. De Schrift zegt: *‘...Hij doet het tot ons nut, opdat wij deel verkrijgen aan zijn heiligheid.’*¹³ En: *‘Wij weten nu, dat God alle dingen doet medewerken ten goede, voor hen, die God liefhebben, die volgens Zijn voornemen geroepen zijn.’*¹⁴

¹³ Hebreeën 12:10

¹⁴ Romeinen 8:28

Het zijn woorden van God en die moeten wij accepteren. Wij moeten niet aan Zijn woorden twifelen. Gods beloften zijn waar.

Het is al te lezen in de namen bij het Begin:

Zacharias: *God gedenkt Zijn verbond.*

Elisabeth: *God is mijn eed.*

Johannes: *God is genadig.*

Gabriël: *Sterkte Gods*

Gabriël, die ook al kwam bij de profeet Daniël en later in Openbaring 10. Er daalde een ‘sterke engel’ uit de hemel neer. Hij is de engel van de uitvoerende macht.

Jezus Christus is geen ‘dwaal-ster’, geen subjectivist, iemand die niet te identificeren valt. Als wij onze zielen aan deze Messias toevertrouwen en beginnen het Nieuwe Testament te volgen en te vergelijken met de ‘tekening’ van het Oude Testament, dan komen wij – door de Heilige Geest geleid – steeds dieper tot de overtuiging: Hij is de Christus der Schriften. Wij herkennen Hem en dat geeft blijdschap.

Veel mensen zijn de draad kwijt, omdat zij de oude ‘tekening’ hebben weggegooid. Dan herken je de Messias ook niet. Jezus openbaart Zich in en door het Woord.

Uit Hem – wat de tekening betreft – en door Hem – wat de uitvoering betreft – en ook weer tot Hem, zijn alle dingen. Hem zij de heerlijkheid, tot in eeuwigheid. Amen!

© Ds. A.A. Leenhouts: "Het Begin"
Lukas 1:5-25 (1977)
Redactionele bewerking 2020

Stichting Getuigenis en Eenheid
Postbus 64814, 2506 CE Den Haag
info@getuigeniseneenheid.nl
www.getuigeniseneenheid.nl